

[Elmqvist.]

at tro, at disse mine Bemærkninger skyldes Beklagelse over, at jeg ikke selv kom med paa denne udmærkede Rejse, vil jeg kun sige, at jeg er saa lykkelig at være i Stand til at bevise mit Alibi. Straks da jeg erfarede, at Justitsministeren vilde udsende dette Udvalg, skrev jeg til mit Partis Formand og meddelte ham, at det vilde være mig umuligt at tage med, da jeg var forhindret i at rejse hjemmefra. Men jeg er ogsaa ganske overbevist om, at saa onde vil ingen af de ærede Medlemmer være, selv ikke det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch.

Dette Udvalgs Sammensætning maa altsaa siges at have været meget aparte; dette skal jeg imidlertid ikke opholde mig længere ved. Men baade mine Partifæller og jeg har fundet det rigtigst, at det alligevel blev fremført her i Tinget, hvor ensidigt den højtærede Minister her er optraadt, og jeg tror ikke, at den Slags Handlinger ubetinget er egnede til at styrke Tilliden til den højtærede Ministers Afgørelser.

Var imidlertid Udvalgets Sammensætning aparte, tror jeg, jeg tør sige, at Resultatet af Udvalgets Arbejde var endnu mere aparte. Vi, der blev hjemme, gik og glædede os til og ventede i Spænding paa Resultatet af disse 7 Juristers 8—10 Dages Rejse til Stockholm og Oslo, ventede paa en Betænkning, hvori disse Medlemmer paa almindelig Vis vilde gøre Rede for de Erfaringer, de havde indhentet. Men hvad skete der? Det eneste, der kom til at foreligge af Redegørelse, var en Beretning om de faktiske Forhold, som er gældende for offentlig Votering i Sverige og Norge, en Beretning, som den ærede Ordfører i sin store Beskedenhed synes at være overvættets glad ved; men hans Glæde kan vi andre altsaa ikke dele.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om det nu egentlig var nødvendigt at ofre en hel Masse af Statens Penge for at indhente disse Oplysninger, der foreligger her. Kunde mon dette ikke være sket lige saa nemt gennem Gesandtskaberne, bortset fra at alle, som har beskæftiget sig med denne Sag, kender det meste af det, der staar paa de fire — jeg siger udtrykkelig — fire trykte Sider, som er Resultatet af Udvalgets 8—10 Dages Rejse. (Afbrydelse af *Ole Bjørn Kraft*). Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft spørger, hvor meget det kostede. Ja, det ved jeg ikke, men der foreligger fire trykte Sider, kun indeholdende Oplysninger om de faktiske Forhold, som vi alle kender, saa hvor lidt det end

har kostet, kan jeg sige, at det har kostet for meget, det er ganske givet. Jeg tror, at man i allerhøjeste Grad kan sige her, at Ministeren lavede til Barsel, men Resultatet blev kun, at der fødtes en ganske lille bitte Mus.

Jeg finder, at Rigsdagen burde have Ret til at forudsætte og Ret til at kræve, at naar disse Statens Penge blev givet ud, maatte Resultatet ogsaa blive en Betænkning indeholdende en Redegørelse for Udvalgsmedlemmernes Erfaringer og en Redegørelse for, om disse Medlemmer nu var blevet bestyret i, at offentlig Votering burde indføres her i Landet, eller eventuelt var blevet bestyret i ganske det modsatte. Jeg kan, som sagt, ikke sige andet end, at det efter vor Mening er en ganske urimelig Anvendelse af Statens Penge, der her har fundet Sted, og jeg vilde derfor finde det naturligt, om der kom til at foreligge en Forklaring fra Ministeren om dette mærkværdige Forhold, en Forklaring, som jeg altsaa herved tillader mig at anmode den højtærede Justitsminister om at fremkomme med, idet jeg maa anse det for givet, at det ikke er Udvalgsmedlemmernes Skyld, at en saadan Betænkning ikke er kommet til at foreligge, men at det alene er Ministeren, der har Ansvaret derfor.

I øvrigt skal jeg slutte, hvad jeg har udtalt vedrørende dette Spørgsmaal, med at gentage, at vi fra vor Side ser saaledes paa det, at vi har her i Landet en Højesteret, som ikke har givet Anledning til Utilfredshed, men som overalt har skabt en ubetinget Tillid, og denne Tillid er skabt under den Voteringsmaade, som Højesteret nu har, og derfor maa vi bestemt fraraade af de Grunde, jeg har nævnt, ikke mindst Hensynet til Dommernes Uafhængighed og Hensynet til at bevare Dommernes Karakter af en Enhed, at gaa med til den offentlige Voterings Indførelse og anbefale at stemme for de Ændringsforslag, vi i saa Henseende har stillet.

De øvrige Ændringsforslag; Venstre har stillet, vil jeg nøjes med at udtale mig ganske kort om. Vi foreslaar ved Ændringsforslagene Nr. 119 og 120, at den nuværende Ordning med Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest bibeholdes. Vi staar her paa det samme Standpunkt som det staaende Retsplejeudvalg, vi har altsaa Sagkundskaben bag os ligesom i de andre Tilfælde. Vi er bange for, at de af Ministeren foreslaaede Ændringer vil give Anledning til Erstatning i alt for mange Tilfælde til professionelle Forbrydere, hvad vi mener i allerhøjeste Grad